

ת"פ 11858/02/23 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן קעיק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 11858-02-23 מדינת ישראל נ' קעיק(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יעל תרם
נגד הנאשם		עבד אל רחמן קעיק ע"י ב"כ עוה"ד ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי **סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977** (להלן- "החוק") ופציעה בנסיבות מחמירות לפי **סעיף 334 וסעיף 335(א)(1) לחוק**.
2. כנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלונן עבדו, במועד המעשים, כעובדי מטבח במסעדה. ביום 24.1.23 בשעות הבוקר, במהלך עבודתם, התגלע ביניהם ויכוח בנושא העבודה. בהמשך אותו יום בשעה 15:00, יצא המתלונן מהמטבח והתיישב על ספסל בסמוך לכניסה האחורית של המסעדה. **הנאשם יצא אחריו, הרים בקבוק שתיה מזכוכית שהיה במקום, השליכו לעברו, הבקבוק פגע בראשו של המתלונן והתנפץ, המתלונן חש בסחרחורת והתרומם, בעקבות כך התפתחה תגרת ידיים בין השניים והם חבטו זה בזה בידיהם ובאגרופים, עד שעובד מסעדה, בשם זועבי, הפריד ביניהם, הרחיק את המתלונן והנאשם שב למטבח. בחלוף מספר דקות, יצא הנאשם בשנית מהמטבח כשבידו סכין שנטל ממטבח המסעדה, בעל להב באורך של כ-18 ס"מ ורץ לעבר המתלונן, שניסה להתרחק מהמקום, הנאשם השיגו ודקרו בצדו השמאלי של בית החזה. כתוצאה מהדקירה נפל המתלונן ארצה, הנאשם לא הסתפק בכך, התכופף לעברו ודקר אותו שלוש דקירות נוספות בבית החזה, בבטן ובגב, תוך שהוא אומר לו "אל תתעסק איתי". זועבי המשיך וניסה להפריד בין השניים וכתוצאה מכך נגרם לו חתך ביד מהסכין. הנאשם השליך את הסכין וברח מהמקום ברכבו. כתוצאה ממעשי הנאשם פונה המתלונן לטיפול רפואי בבית החולים ונגרמו לו ארבעה פצעי דקירה בבית החזה ובבטן, שבר בצלע, חבלות וכאבים, שחייבו את אשפוזו.**
3. ביום 11.9.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע והופנה לתסקיר שירות המבחן. המאשימה הצהירה כי תעתור לעונש ראוי בן 36 חודשים וההגנה תטען באופן חופשי. עוד הוסכם כי כתנאי להסדר יפקיד הנאשם עובר למועד הטיעונים לעונש פיצוי בסך 50,000 ₪. מועד הדיונים נדחה מעת לעת, כדי לאפשר לנאשם

להפקיד את מלוא סכום הפיצוי.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 22, ללא עבר פלילי, עצור עד תום ההליכים. בתום 12 שנות לימוד, המשיך ולמד לימודי קולינריה במכללה. עם סיום לימודיו עבד בעיקר בתחום המסעדות, חודש וחצי עובר למעצרו החל לעבוד במסעדה. אביו מרצה עונש מאסר ממושך, והנאשם לא מצוי עמו בקשר. הנאשם זוכה לתמיכת משפחתו והקשרים ביניהם טובים. לדבריו, מעולם לא נהג באלימות בעבר ונמנע לאורך השנים ממעורבות שולית.

באשר לביצוע העבירה, הנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו האלימה, אם כי צמצם מאחריותו, גלגל חלק מהאשמה למתלונן וטען כי פעל לצרכי הגנה עצמית. לדבריו, המתלונן נהג לאיים ותקף אותו, הוא פנה למעסיקו שלא עזר, ולכן אסף את חפציו בכוונה לעזוב את המקום אך המתלונן מנע זאת ממנו. כתוצאה מכך חש הנאשם תחושות פחד ולחץ ופעל כלפיו באלימות. הנאשם הביע חשש מפני שליחתו לעונש מאסר ממושך, שירות המבחן העריך כי נשקף ממנו סיכון ברמה בינונית להתנהלות אלימה חוזרת מצדו, הנאשם אמנם הביע נכונות לטיפול בתחום האלימות, אך שירות המבחן התרשם כי אינו בשל לטיפול.

לסיכום התרשם שירות מבחן מנאשם צעיר, שהמקרה אינו מאפיין את דרך התנהלותו, המגלה הבנה לכך שצפוי לרצות עונש מאסר. עוד עמד על חשיבות תשלום הפיצוי שעשוי להביא לרגיעה בין הצדדים ועל חשיבות שילובו בהליכי טיפול במסגרת שב"ס.

ראיות התביעה לעונש

5. המאשימה הגישה מסמכים רפואיים של המתלונן ותמונות החבלות (ת/1, ת/3), לפיהם נגרמו לו ארבעה פצעי דקירה, כ-2 ס"מ מעל פטמה שמאל, מתחת לבית השחי, בבטן ובגב התחתון וחור בריאה שהביא לאשפוז. עוד הוגשו תמונות הסכין ותמונה שתיעדה את פציעתו של העובד זועבי שהפריד בין הנאשם והמתלונן (ת/2).

תמצית הטיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד תרם, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם ופגיעתם הקשה בשלמות גופו, בריאותו הנפשית והפיזית ובטחונו של המתלונן. לדבריה, על רקע ויכוח סתמי, נהג הנאשם בבריונות ויזם שני אירועי אלימות חמורה, תוך שימוש בנשק קר, ופצע את המתלונן פציעות רבות וחמורות ואת העובד זועבי שהפריד בין השניים. עוד ביקשה לזקוף לחובתו את התנהלותו לאחר המעשה והמלטותו מהמקום מבלי לסייע למתלונן. בנסיבות האמורות, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 36-60 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבה המאשימה בגילו (21.5 בעת ביצוע העבירה), הודאתו, נטילת האחריות, חסכון בזמן שיפוטי ועברו הנקי. לטענת המאשימה תסקירו אינו חיובי אך בהתחשב שפיצוי הנכבד שהפקיד, עתרה למקומו בתחתית המתחם.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ג'לג'ולי, עמד על נתוניו הטובים של הנאשם, אורח חייו התקין טרם המעשה והישגיו הלימודיים והמקצועיים. לדבריו לא מדובר באירוע מתוכנן, הנאשם חשש מהמתלונן, שנתפס על ידו כאדם בריון, הודה בטעותו בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות מלאה על מעשיו, עוד ביקש ליתן משקל משמעותי לתשלום מלוא הפיצוי למתלונן. נטען כי הנאשם שוהה במעצר ממושך לראשונה בחייו, מזה כשנה, ללא בעיות משמעת וכי בין הצדדים התקיים הליך "סולחה". בנסיבות האמורות ביקש להסתפק בעונש בן 20 חודשי מאסר.

8. **הנאשם בדברו האחרון** הביע התנצלותו בפני המתלונן וחרטה על התנהגותו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. הנאשם, שכעס על המתלונן על רקע עניין זוטא הנוגע לעבודתם המשותפת, פעל כלפיו באלימות חמורה. תחילת האירוע בכך שניפץ בקבוק זכוכית על ראשו ותגרת ידיים עד שעובד אחר הפריד ביניהם. זמן קצר לאחר מכן, חזר ותקף את המתלונן, הפעם באמצעות סכין. הנאשם רץ לעברו, השיגו ודקר אותו באזור בית החזה. לאחר שהמתלונן נפל, המשיך במעשיו האלימים, ודקר אותו שלוש דקירות נוספות באזור הבטן והגב שגרמו לו לחבלות חמורות.

מדובר במקרה נוסף מני רבים בו נעשה שימוש באלימות ובנשק קר ליישוב מחלוקות, נגע רע שפשה בחברה הישראלית, על כל גווניה וצורותיה, וגובה לעיתים קרובות קורבנות בגוף ובנפש. בע"פ 6260/05 **מאלק חדרה נ' מדינת ישראל** (23.2.06) עמד בית המשפט על חומרת תופעת הסכינאות בציינו כי: **"שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של המקרים אין מנוס אלא לנקוט בגישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים"**.

עוד עמד בית המשפט בפסיקה מהעת האחרונה על הצורך להחמיר את רף הענישה בעבירות מסוג זה:

"מן הראוי להעלות את הרף בעבירות מסוג זה. חומרתן הרבה של עבירות האלימות המבוצעות באמצעות סכין, בשים לב לפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול להיגרם מהן (ע"פ 121/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 [פורסם בנבו] (11.2.2016); ע"פ 3249/19 פיסהיי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם בנבו] (5.8.2019)), מחייבת החמרה של מדיניות הענישה הנוהגת לאור תפקידו של בית המשפט במיגור התופעה" (ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור מפי כב' השופט גרוסקופף, 11.7.23, להלן: "עניין שנקור").

10. בענייננו, נסיבות מעשי הנאשם חמורות ופגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הנאשם נקט כלפי המתלונן באלימות מספר פעמים, בפער זמנים ותוך הסלמת רף האלימות במעשיו. יש לזקוף לחומרא את השימוש בסכין ובקבוק זכוכית, ריבוי הדקירות ומיקומן והרקע לביצוע המעשים שנבע מוויכוח פעוט בינו לבין המתלונן שעבד עמו באותה מסעדה. אופי מעשיו מעיד על התנהגות אימפולסיבית וחוסר שליטה בכעסים. עוד פצע הנאשם את זועבי

העובד שכל חטאו היה בכך שפעל כדי להפריד בין הניצים.

11. חלקו של הנאשם בביצוע המעשים משמעותי ואין כל סיבה, כפי שעשה הנאשם בתסקירו, לגלגל חלק מהאחריות לעברו של המתלונן. לאחרון נגרמו פציעות פיזיות שחייבו את אשפוזו ותפירת פצעי הדקירה, פוטנציאל מעשי הנאשם, נוכח השימוש בנשק קר וריבוי הדקירות, גבוה ועלול היה להביא לפגיעה קשה יותר במתלונן. הנאשם הוסיף חטא על פשע ובמקום לסייע למתלונן, נמלט מהמקום. **על יסוד כל אלו, מצאתי לקבוע כי פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא ברף הגבוה.**

מדיניות הענישה הנוהגת

12. **מדיניות הענישה** בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, קצרים וממושכים, תלויי נסיבות המעשה והעושה. **"על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט"** (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני**, פסקה 20 (28.11.2021); ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.2010); (ע"פ 941/13 **פרץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 (26.11.2013)).

בעניין שנקור, הורשע נאשם בכך שדקר אחר בעקבות קטטה, באמצעות סכין, מספר דקירות וגרם לו חבלות חמורות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24-48 וגזר על הנאשם, 34 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו, "באופן מדוד" כלשונו והעמידו על 45 חודשי מאסר;

בע"פ 5067/23 **דיין נ' מדינת ישראל** (10.1.24) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, על רקע ויכוח בפארק ציבורי. הנאשם נעץ חפץ חד בחוזקה בבטנו של המתלונן באזור צלעות צד שמאל, בעקבות פציעתו נגרמו לו בין היתר חור בקיבה, קרע בטחול שהביא לכריתתו ופגיעה בסרעפת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-36 חודשי מאסר, ובהתחשב בהיעדר עבר פלילי וטעמי שיקום נדון למאסר בן 20 חודשים. הערעור נדחה;

בע"פ 5178/22 **מור סגל נ' מדינת ישראל** (21.9.22) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער דקר בסכין קטין בן 16, במותנו השמאלית ובישבנו. המתלונן נאלץ לעבור ניתוח ואושפז. בין השניים לא הייתה היכרות מוקדמת, כל חטאו של המתלונן היה שעמד ליד חברתו לשעבר של הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22-44 חודשי מאסר. הנאשם, שזהו מאסרו הראשון, צירף במסגרת הסדר הטיעון שני תיקים נוספים בעבירות רכוש, נדון למאסר בן 28 חודשים. למשמע הערות בית המשפט העליון חזר בו מהערעור;

בע"פ 8074/21 **גמליאל נ' מדינת ישראל** (20.1.22) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בתום הליך הוכחות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, על רקע סכסוך שכנים מתמשך, דקר את המתלונן בבטנו וכתפו הימנית. המתלונן

אושפז ונותח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-54 חודשים. בהתחשב בכך שעד האירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות וחרטתו הכנה, נדון למאסר בן 34 חודשים. בהתחשב בהליך שיקום משמעותי ונסיבותיו המשפחתיות, הקל בית המשפט העליון והעמיד עונשו על 26 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 9599-02-21 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (גזר דיני מיום 15.1.24) הורשע הנאשם בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפת שוטר, בכך שדקר את המתלונן בבטנו באמצעות סכין יפנית בתנועת חתך. בהמשך לא ציית להוראות שוטר שניסה לעצרו ופגע באמצעות רכבו בברכו של השוטר. קבעתי מתחם הנע בין 28-50 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי שלו ושל בני משפחתו ומשקל מסוים להסכם סולחה בין הצדדים, גזרתי דינו למאסר בן 24 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 33413-08-19 **מדינת ישראל נ' דגו** (8.9.20) הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע קטטה, דקר הנאשם בסכין מתקפלת את המתלונן בחזהו ונמלט. למתלונן נגרם פצע דקירה בחזהו וחור בריאה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הלא מכביד ונסיבות משפחתיות מורכבות, נדון למאסר בן 26 חודשים.

עוד יינתן ביטוי במתחם הענישה לפגיעת העובד זועבי, מדובר בפגיעה שאינה חמורה שארעה בלהט הנסיבות.

13. לאחר ששקלתי אתנסיבות המעשה, הכוללות מספר מעשי אלימות ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה כולל הנע בין 30-54 חודשי מאסר** וענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם שלפניי, צעיר בן 23, נעדר הרשעות קודמות. תסקירו מלמד כי עד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים תקין, למד קולינריה ועבד במטבח מסעדה. הנאשם עצור לראשונה בחייו מעצר ממושך מזה למעלה משנה, ניכר מתסקירו כי מעצרו, ההליך הפלילי והשלכותיו על חייו מהווים גורמים מרתיעים וממתנים. הנאשם הודה, הביע חרטה על מעשיו אך נראה כי מצמצם מחומרתם ומפנה אצבע מאשימה לעבר המתלונן. שירות המבחן התרשם כי אינו בשל לשילוב בהליך טיפולי אך המליץ לשלבו בהליכי טיפול במהלך מאסרו.

15. תסקירו של הנאשם אמנם אינו כולל המלצה טיפולית, נטילת האחריות שלו אינה מלאה והסיכון הנשקף ממנו להתנהלות אלימה חוזרת הוערך כבינוני, לצד זאת הפקיד, בסיוע משפחתו, פיצוי משמעותי לטובת מתלונן בסך ₪ 50,000. התרשמתי כי יש במעשה זה, בצירוף טענת הסניגור לסולחה שנערכה בין הצדדים, כדי לחזק את כנות הודאתו וההכרה באשמו. עוד ניכר היה כי משפחתו של הנאשם התאמצה מאד לעמוד בגובה הפיצוי המוסכם. על כן מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

16. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

עמוד 5

א. **30 חודשי מאסר בפועל** החל מיום מעצרו 24.1.23.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. ₪ 50,000 פיצוי למתלונן, עד תביעה מספר 8. הפיצוי שולם ויועבר למתלונן בהקדם האפשרי.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו שבט תשפ"ד, 05 פברואר 2024, במעמד הצדדים.